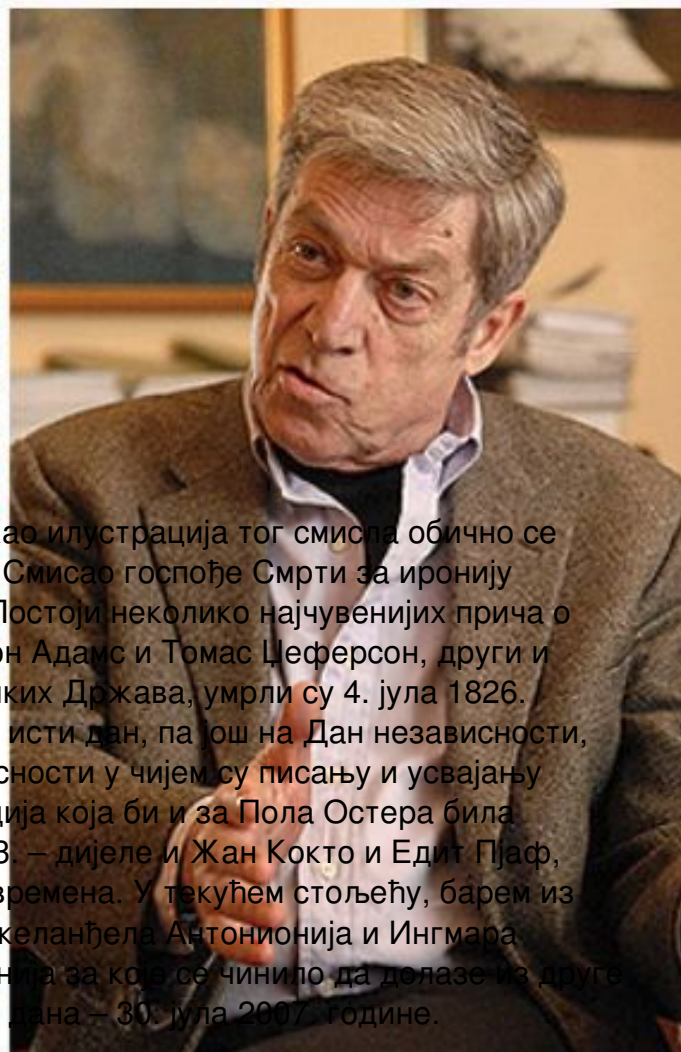


Мухарем Баздуљ

Хроника најављене празнине



<< VREME | BR 1244 | 6. NOVEMBAR 2014.



Госпођа Смрт није лишена смисла за иронију. Као илустрација тог смисла обично се наводи она згодна скаска о Багдаду и Самари. Смисао госпође Смрти за иронију најочитији је, међутим, кад је ријеч о тајмингу. Постоји неколико најчувенијих прича о славним људима који су умрли истог дана. И Џон Адамс и Томас Џеферсон, други и трећи по реду председник Сједињених Америчких Држава, умрли су 4. јула 1826. године. Два америчка председника да умру на исти дан, па још на Дан независности, који комеморира усвајање Декларације независности у чијем су писању и усвајању обојица учествовала, све звучи као коинциденција која би и за Пола Остера била претјерана. Исти дан смрти – 11. октобар 1963. – дијеле и Жан Кокто и Едит Пјаф, двоје најславнијих француских умјетника свог времена. У текућем столећу, барем из глобалне перспективе, најчувенији је случај Микеланђела Антонионија и Ингмара Бергмана, двојице дивова седме умјетности, генија за које се чинило да долазе из друге епохе и са друге планете, а који су умрли истог дана – 30. јула 2007. године.

Пише: Мухарем Баздуљ-Виктор Иванчић  
субота, 22 новембар 2014 08:06

---

**АДВОКАТ И НОВИНАР:** Срђа Поповић и Александар Тијанић нису умрли истог дана, него дан за даном, Тијанић двадесет осмог, а Поповић двадесет деветог октобра 2013. године, али је и таква *блискост њихових смрти* многе узнемирила. Најбоље се то видјело из хистеричних напада на све оне који би се евентуално у истом некрологу опраштали од обојице. Нико није ни покушао рећи да се ради о људима једнаке важности и једнаке специфичне тежине, али чињеница јест да су обојица у свему чиме су се бавили стизали до врха. Такође, иза обојице је, показује то добро протеклих годину дана, а изван сваке фразе, остала голема празнина. Уз све силне разлике које су између њих двојице постојале, постоји једна сличност, за коју ми се чини да је важна, а остала је, ако се не варам, незабиљежена. И Поповић и Тијанић, наиме, спадају у оне ријетке фигуре које су и у вријеме СФРЈ и у вријеме после распада Југославије играле велику улогу у друштву. Правник, адвокат, борац за слободу говора, петиционаш, почетком деведесетих један од оснивача "Времена", антиратни и политички активиста. С друге стране, новинар и колумниста осебујног и незаборавног стила, све више постаје медијски менаџер, свјестан да стилско *умирање у љепоти* можда и доноси препознавање и малу славу, али да су новац и могућност стварног друштвеног утицаја ипак другдје.

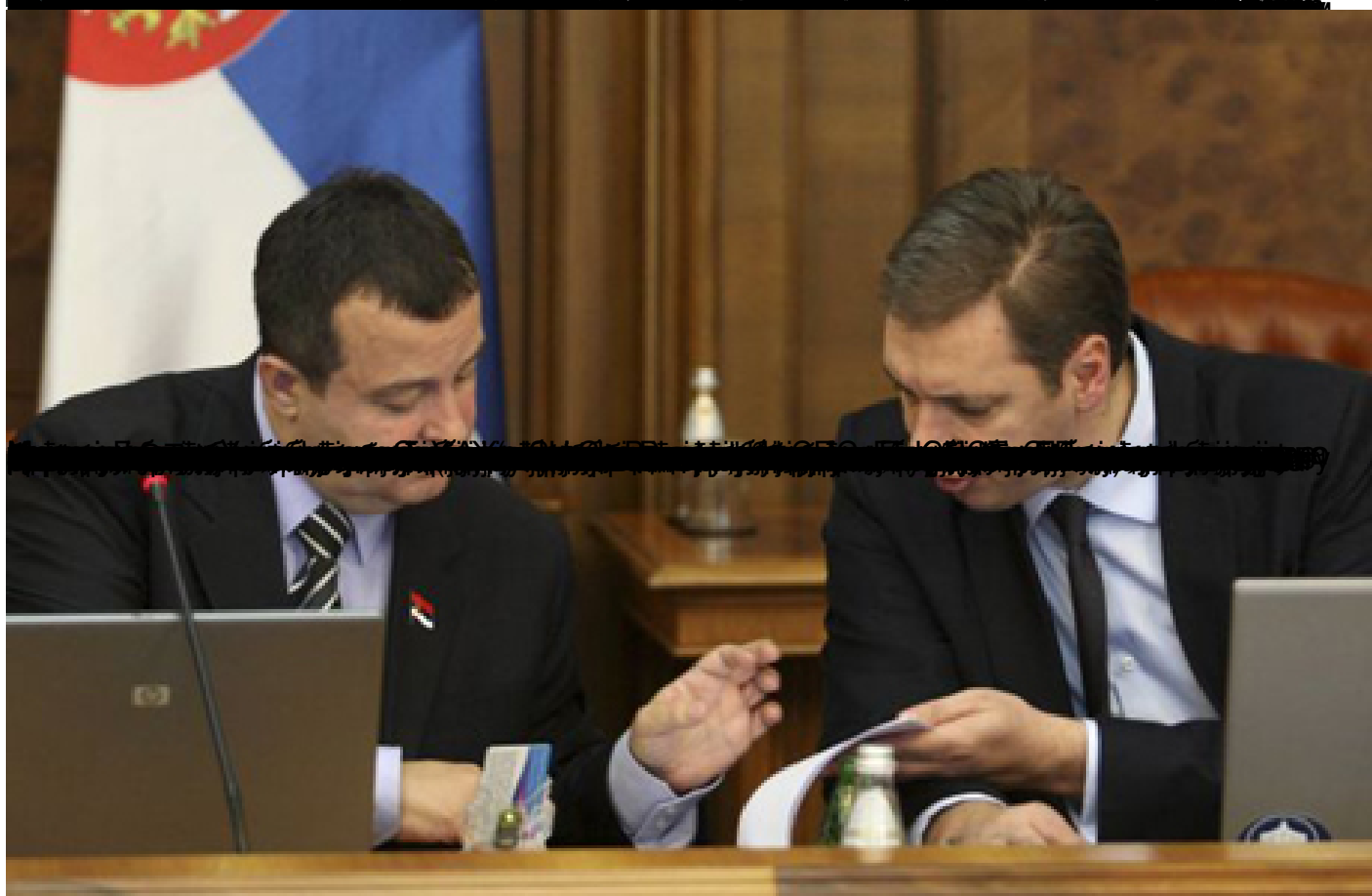
Пише: Мухарем Баздуљ-Виктор Иванчић  
субота, 22 новембар 2014 08:06

---



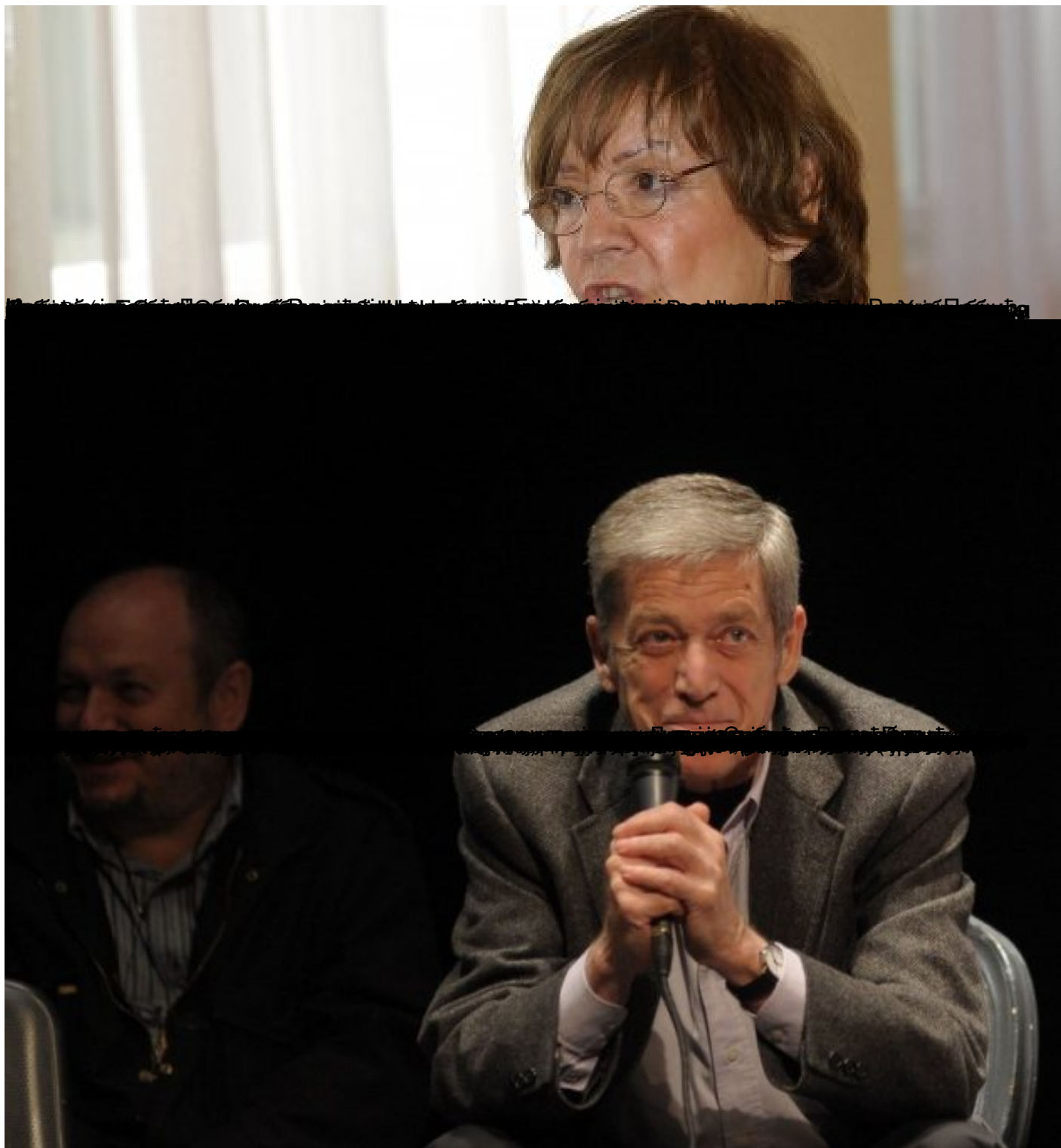
Пише: Мухарем Баздуљ-Виктор Иванчић  
субота, 22 новембар 2014 08:06

---



Пише: Мухарем Баздуљ-Виктор Иванчић  
субота, 22 новембар 2014 08:06

---



Пише: Мухарем Баздуљ-Виктор Иванчић  
субота, 22 новембар 2014 08:06



Пише: Мухарем Баздуљ-Виктор Иванчић  
субота, 22 новембар 2014 08:06

---

